STICUSA KNIPSELKRANT 83

AMIGOE WOENSDAG 12 JUNI 1985

Gevarieerd cultureel juni-programma CCB

KRALENDIJK — De voorzitter van het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) Sandra Salomons heeft medegedeeld, dat voor de maand juni een groot aantal activiteiten op het programma staan.

Op 15 juni zal er een uitvoering worden gegeven van het toneelstuk Egoli, stad van goud, haat en ellende, van de Zuidafrikaanse auteur Matsemala Manaka. De regie van dit Nederlandstalige toneelstuk wordt gevoerd door de Surinamer Henk Tjon samen met de Amerikaanse regisseur Rufus Collins.

Op zondag 16 juni geeft de actieve Hobbyclub van Bonaire een toneelworkshop om drie uur 's middags gevolgd om half zeven door een toneelstuk van het Hobby club-toneel onder leiding van Mayonne de Conink.

Op maandag 17 juni zal het stuk Egoli worden opgevoerd voor de scholen op Bonaire. Dinsdag 18 juni zal de Nederlandse cabaretier Seth Gaaikema optreden met zijn one-man-show Orakel, waar Gaaikema in Nederland redelijk veel succes mee oogstte.

Tenslotte de afsluiting van de maand juni op maandag 24 juni met een lokaal optreden van het muziekgezelschap van de heer Gorsira. Alle voorstellingen worden gegeven in jeugdhuis Jong Bonaire.

AMIGOE WOENSDAG 12 JUNI 1985

Nederlandse serie op TeleCuraçao

WILLEMSTAD— TeleCuraçao start met ingang van 17 juni met de Nederlandse televisie-serie "Heerenstraat 10", welke in Nederland een hoog kijkcijfer boekte. De inhoud van de serie is een "Dallas- achtig" verhaal, waarin de familie van Laar centraal staat. De serie bestaat uit zeven delen en is elke maandag- avond te zien.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN Donderdag 6 juni 1985

DANSUITVOERING IN STO. DOMINGO VIA TV

ORANJESTAD –Morgenavond om 20.30 uur presenteert Tele-Aruba een weergave van de uitvoering die de Teatro Di Danza Arubana en tipico Caribe te Santo Domingo hebben gegeven in het kader van een aldaar gehouden toeristenbeurs alsmede een folkloristische uitwisseling.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN 7 juni 1985

In Museum

Expositie van beeldhouwster Hortence Brouwn

WILLEMSTAD - Vanaf woensdag 5 juni 1985 worden in het Curaçaos Museum de beeldhouwwerken van mevrouw Hortence Brouwn tentoongesteld. Deze expositie duurt tot 5 juli 1985. De openingstijden van het Curaçaos Museum zijn: maandag t/m zaterdag van 10 tot 12 en 2 tot 5. Zondag is het Museum open van 10 tot 4.

Van 1960 tot 1963 studeerde mevrouw Brouwn in Suriname.

Daar kreeg zij haar eerste beeldhouw-vormingslessen van de bekende beeldhouwer R. Grutterswijk. In 1963 ging zij naar Nederland waar zij in Haarlem haar 2de fase beeldvorming aanving bij beeldhouwer A. de Jongh. Ook begon zij aldaar met de cursus naakt-modellen. In 1973 keerde zij terug naar Curaçao waar zij lessen kreeg van beeldhouwer Dries Kreykamp, die ook de eerste lessen gaf van "gieten in beton".

In 1978 vond een expositie van haar werken plaats in het Cultureel Centrum Curaçao, terwijl zij in 1981 in De Tempel exposeerde. Onlangs nog hield zij een expositie in het gebouw van Maduro & Curiel's Bank op Scharloo.

Mevrouw Brouwn werkt in klei en maakt vervolgens een mal van gips en vervaardigt daarna weer een positief in klei of beton.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN 11 juni 1985

PAPU LAAKT GEBREK LOKALE PROGRAMMA'S BIJ TELECURACAO

WILLEMSTAD –In een gisteren uitgegeven verklaring oefent de politieke groepering PAPU kritiek uit op het feit, dat in vergelijking met vroeger aanzienlijk minder lokale programma's van sociaal-culturele aard, worden uitgezonden.

Men noemt een aantal programma's in het verleden, waarbij continu lokale artiesten hun creaties op velerlei gebied voor de beeldbuis konden brengen, en "Nos Tera", waar Pater Brenneker en Ellis Juliana het publiek lieten kennismaken met onze oude gebruiken en folklore, of met het eiland in het algemeen.

Tegenwoordig ziet men merendeels Amerikaanse programma's over misdaad, om te lachen of over het leven vol intriges van machtige families in dat land, terwijl ook de novela's in het Spaans hun intrede hebben gedaan.

Deze ontwikkeling is des te meer te betreuren, daar nu bijna iedereen thuis een televisietoestel heeft.

De PAPU is van mening dat lokale sociaal-culturele en educatieve producties een veel vooraanstaander positie moeten innemen in de programmering van Tele-Curacao, evenals programma's die onze kennis van de wereld kunnen verbreden.

Invoering van de zogenaamde "blackbox" op zich heeft zeker positieve aspecten, aangezien men informatie van de hele wereld (nieuws, sport enz.) zal kunnen krijgen en op een professionele wijze gebracht.

Maar als men in aanmerking neemt dat Tele- Curacao al overbeladen is met Amerikaanse programma's zal het met de "blackbox" nog erger worden en zal dit beslist niet onze kreativiteit, identiteit en cultuur bevorderen....

Derhalve is de PAPU van mening dat Tele-Curacao ook in de morgenuren moet gaan uitzenden, doch uitsluitend sociaal-culturele en educatieve programma's die speciaal gericht zijn op degenen, die 'smorgens thuis zijn zoals huisvrouwen, werksters ,mensen op leeftijd en ook de zeer vele huisvaders, die tegenwoordig thuis zitten zonder werk.

Om een paar te noemen: kinderverzorging, voeding, gezondheid, hygiene, dieren- en plantenverzorging, gezinsbudget enz.

Curacao beschikt over capabele mensen om dit soort programma's te brengen en de kosten kunnen nooit opwegen tegen de voordelen voor deze gemeenschap, aldus PAPU.

MAANDAG 10 JUNI 1985

Lago-donatie voor Openbare bibliotheek

ORANJESTAD — De Lago-raffinaderij zet zijn ontmantelings-proces voort en heeft in dit verband een schenking gedaan aan de Openbare Bibliotheek. De schenking bestond uit technische literatuur, historische documenten en dia's over Aruba, materiaal van de Lago-drukkerij voor de binderij van de Bibliotheek en andere aanverwante artikelen. Al deze artikelen zullen door de Bibliotheek ten dienste van het publiek worden gesteld.

Toneel-workshop in Jong Bonaire

KRALENDIJK — Op zondag 16 juni zal er 's middags om drie uur een toneel- workshop worden georganiseerd door de Surinaamse regisseur Henk Tjon en zijn mede regisseur de Amerikaan Ruffus Collins. Beide regisseurs zijn verantwoordelijk voor de toneelopvoering Egoli stad van goud en haat en ellende. Alle belangstellenden kunnen de bijeenkomst van de workshop gratis bijwonen. Voor de scholen op Bonaire wordt het toneelstuk maandagochtend om tien uur opgevoerd eveneens in jeugdhuis Jong Bonaire.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN 15.6.85.

WILLEMSTAD - In opdracht van de Curaçao Holding Company werd door de "Fundashon pa promove Portretamentu" (Stichting ter Vereeuwiging van illustere Antillianen) een "Kompa Nanzi"-wedstrijd georganiseerd. Deelnemers aan deze wedstrijd namen de taak op zich om een "Kompa Nanzi"-figuur te ontwerpen. De "Kompa-Nanzi" die als winnaar uit de bus komt wordt dan in de geëigende vormgeving op het plein vóór het Princess Beach Hotel geplaatst. De tweede prijs in dit gebeuren werd toegekend aan de "Kompa Nanzi" van Antoine Ghering.

De foto laat zijn creatie van "Kompa Nanzi" zien, die vervaardigd is van fiberglass en die aan voorbijgangers de mogelijkheid zal bieden om onder zijn "lichaam" van de schaduw te genieten. Volgens mevr. Violetta Eustatia, presidente van de Stichting, kon de eerste prijs niet worden toeg[...] kend --alhoewel de jury h[...] ontwerp van Antoine Ghering één van de meest interessante vond-- daar niet helemaal werd voldaan aan de opdracht. De jury bestond uit: mej. Verele Engels, en de heren José Capricorne, Ellis Juliana, ir. Tom Janga en Carl v.d. Meulen.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN 14 juni 1985

WILLEMSTAD - Maandag 17 juni, zal om 19.30 uur een eerste produktie van de toneelgroep "Cienema" (Ciensias Edukativo i Mensaje Artis tiko) onder de titel "Korsow mester di bo" (Curaçao heeft je nodig) via Telecuraccao worden uitgezonden. Het toneelstuk speelt zich af op Curaçao en in Nederland. De groep "Cienema" wil hiermee de bevolking van Curacao wijzen op het feit dat Nederland niet het "paradijs" is wat het lijkt te zijn en laat zien wat voor sociale problemen de Curaçaoënaar in Nederland te wachten staat.

Tevens wil het laten zien dat Curaçao zijn mensen nodig heeft vooral in deze moeilijke tijden, dit geldt vooral voor de Curaçaoënaars die momenteel in Nederland verblijven, vandaar ook dat de groep "Cienema" hoopt dat dit toneelstuk in Nederland op de TV zal worden uitgebracht. (Men laat overigens de vraag onbeantwoord of al deze mensen op Curaçao emplooi zullen vinden...-red.) De produktie van "Korsow mester di bo" is in handen van Anthony Jamanika en de opnamen werden verricht door TeleCuraçao.

Op de foto: producer Anthony Jamanika en hoofdrolspeel ster mevr. Lourdes Lake.

AMIGOE ZATERDAG 15 JUNI 1985

Spantenbier viering van project Vierstegenplan

WILLEMSTAD — Het zogenaamde Vierstegenplan vordert gestaag zodat gisteren Spantenbier gevierd kon worden, bij het bereiken van het hoogste punt. Directeur Lio Capriles van de Maduro's Bank, deed bij deze gelegenheid wederom een beroep op andere bedrijven om ook een bijdrage te leveren aan het behoud van Otrabanda.

Zoals bekend werd zo'n zeven maanden geleden de eerste steenlegging van dit Vierstegenplan verricht. De Stichting Monumentenzorg, welke het project in handen heeft, had hiervoor een financiering van 300.000 gulden van de Maduro & Curiel's Bank gekregen terwijl ook de overheid middels een subsidie haar steentje bij droeg. Het project behelst de restauratie van een tweetal panden. Tijdens het spantenbier gistermiddag konden de genodigden de resultaten van de eerste zeven maanden werk aanschouwen. Van het ene pand zijn twee appartementen en een woning voor drie personen gemaakt, terwijl het andere pand door twee gezinnen bewoond zal kunnen worden. In principe hebben de voormalige bewoners eerste prioriteit om weer in het huis terug te komen. Het ligt in de bedoeling dat de huizen half augustus worden opgeleverd.

Lio Capriles die gistermiddag het woord voerde, stelde met gemengde gevoelens het werk te aanschouwen. Enerzijds is hij trots op hetgeen er bereikt is, en blij dat de Maduro's Bank daar een bijdrage aan geleverd heeft, anderzijds zei hij het te betreuren dat niet meerdere bedrijven hun initiatief hebben gevolgd om ook financiele steun te geven voor de restauratie van een zo'n belangrijk stadsdeel als Otrabanda. Hij stelde dat hetgeen wij de toeristen te bieden hebben, een prachtige, historisch gezien zeer waardevolle binnenstad, op deze wijze totaal zal verwaarlozen. Capriles deed dan ook nogmaals een oproep aan de bevolking om een steentje bij te dragen.

George Hueck die gistermiddag ook het woord voerde in zijn functie als waarnemend gezaghebber, verzekerde de aanwezigen dat de overheid zeer positief staat tegenover de restauratie van Otrabanda en altijd bereid zal zijn hieraan alle medewerking te verlenen.

Antilliaanse kunstenaars in Nederland

...*Rudy Martina (r.) en Freek van Wel (l.) bij het schilderij „Zu ezzstar de mutant", tempera, olieverf, formaat 60 x 80 cm, bezit van het Antillenhuis, Den Haag...*

VELE TIENDUIZENDEN ANTILLIANEN WONEN EN WERKEN IN NEDERLAND. 'THUIS' WEET MEN WEINIG VAN HEN. TOCH ZIJN ZE ONVERVALSTE ANTILLIANEN. SOMMIGEN HEBBEN EEN GROTE NAAM, SOMMIGEN ZIJN VOLMAAKT ONBEKEND. ONDER HEN ZIJN WETENSCHAPSBEOEFENAARS, TECHNICI, KANTOORPERSONEEL, LEERKRACHTEN, ZIEKENHUISPERSONEEL EN KUNSTENAARS. KUNSTENAAR TE ZIJN IN EEN LAND MET EEN ZO RIJKE TRADITIE IS EEN OPGAAF DIE DE HELE MENS VRAAGT. VOORDAT DEZE KUNSTENAARS OP DE EILANDEN DIE ZE VERLIETEN VERGETEN ZULLEN WORDEN, WILLEN RONNIE MARTINA, PERS- EN CULTUREEL VOORLICHTINGSMAN VAN HET KABINET VAN DE GEVOLMACHTIGDE MINISTER IN DEN HAAG EN FREEK VAN WEL, DIE GEDURENDE MEER DAN EEN KWART EEUW IN DE RUBRIEK OVERHEIDSUITZENDINGEN HET LEVEN IN DE NEDERLANDSE ANTILLEN IN DE HOLLANDSE HUISKAMERS BRACHT, EN DIE IN ZIJN LANGDURIGE LOOPBAAN VOOR DE MICROFOON TIENTALLEN ANTILLIANEN HEEFT GEINTERVIEWD, DE AANDACHT VAN HET THUISFRONT VRAGEN VOOR DE LANDGENOOT IN NEDERLAND. ALS EERSTE IN DE REEKS HAD OP HET KANTOOR VAN RONNIE MARTINA FREEK VAN WEL EEN LANG GESPREK MET DE IN DEN HAAG WONENDE EN WERKENDE SCHILDER EN GRAFICUS RUDY MARTINA.

VERVOLG BLZ. 4.

ANTILLIAANSE KUNSTENAARS IN NEDERLAND

In gesprek met Rudy Martina

Rudy Martina kwam op 20 augustus 1965 in Nederland aan. Hij hoorde thuis op Curaçao, waar hij een goed stuk van zijn jeugd doorbracht in het internaat Scherpenheuvel. De herinnering aan die periode is ingeheid blijkens het levensmotto dat het soms cerebraal aandoende werk van Rudy Martina beheerst: Eerst denken, dan doen. Gezegd mag worden dat Rudy Martina het eerste met vlijt beoefent, en het tweede niet kan laten. Al op Curaçao heeft deze kunstenaar geweten welke richting hij zou kiezen in zijn werk. Hij wist evenwel ook in een vroeg stadium, dat hij, wilde hij zich volledig kunnen ontplooien, van het eiland weg moest. Hij bezocht in Den Haag de Koninklijke Academie voor Beeldende kunsten en bekwaamde zich daar in de richting decoratief en illustratief tekenen en voltooide zijn studie in 1970.

Aanleg en opleiding schonken hem de voorkeur voor het werken op grote vlakken. En hij slaagt erin daarvoor opdrachten te verwerven. Voor dit jaar heeft hij niet minder dan drie wandschilderingen mogen boeken en als hij terugblikt, dan noteert hij ook in het jaar 1983 drie van dergelijke grote opdrachten. Sommige daarvan waren overheidsopdrachten, maar twee van de drie die hij dit jaar ontwerpt en uitvoert zijn van particulieren.

En dat laatste vindt hij een beloning voor zijn kunstenaarschap, omdat naar zijn inzicht de publieke belangstelling voor de schilderkunst zelfs in Nederland nogal wisselvallig is. Toen hij vier jaar geleden met vakantie was op Curaçao, geraakte hij betrokken bij de tentoonstelling 'Terug naar de bron'. Toen ontwaakte in hem het verlangen een muurschildering te mogen aanbrengen aan de Antilliaanse universiteit. Hij had daarvoor een idee, dat duidelijk gerelateerd was aan de plek waarop het universiteitsgebouw staat. Helaas werd hem die kans niet geboden.

"Ik ben nu doende een tentoonstelling te krijgen in het Curaçaose Museum," zegt hij. "Ik wil ook zo graag de verschillende aardesoorten op Curaçao onderzoeken op hun geschiktheid er verfsoorten uit te bereiden. Pigmentenonderzoek bedoel ik. Uit die kleuren wil ik gaan schilderen. Als Antilliaan laat ik hier in Nederland op allerlei gebouwen mijn sporen na. Dan moet het toch ook een keer op Curaçao gebeuren."

In de kamer van het Kabinet waar dit gesprek plaatsvindt, zitten wij onder een van zijn schilderijen. Het roept drie namen in mij op: Jeroen Bosch met zijn diabolische wezens die de christen belaagden, Salvator Dali die de vergankelijkheid tot onderwerp maakte van soms bizarre voorstellingen en voor wie de potsenmakerij op de duur zelf een kunstvorm werd, en tenslotte eigentijds, de Nederlandse pseudo-mysticus Johfra (J. van den Berg) die overigens een buitengewoon knap technisch schilder is. In dit gezelschap maakt Rudy Martina geen slechte indruk. Rudy Martina 's werk heeft echter geen boodschap. Hij is hoogstens beschouwelijk bezig. Het is het enige schilderij in zijn collectie dat in een zekere mate inspeelt op een problematiek die hij uit ervaring kent: De kleur van het stuk is heel hard blond. Hoofdfiguur daarop is een man die bezig is in de zienswijze van de eveneens afgebeelde vrouwefiguur te muteren, waardoor hij een soort van Jeroen Bosch snavel ontwikkelt. De vrouw heft een kind omhoog. Zij bevindt zich door een volstrekt gesloten gebouw zonder deuren en achter water. De man is de vader van het kind.

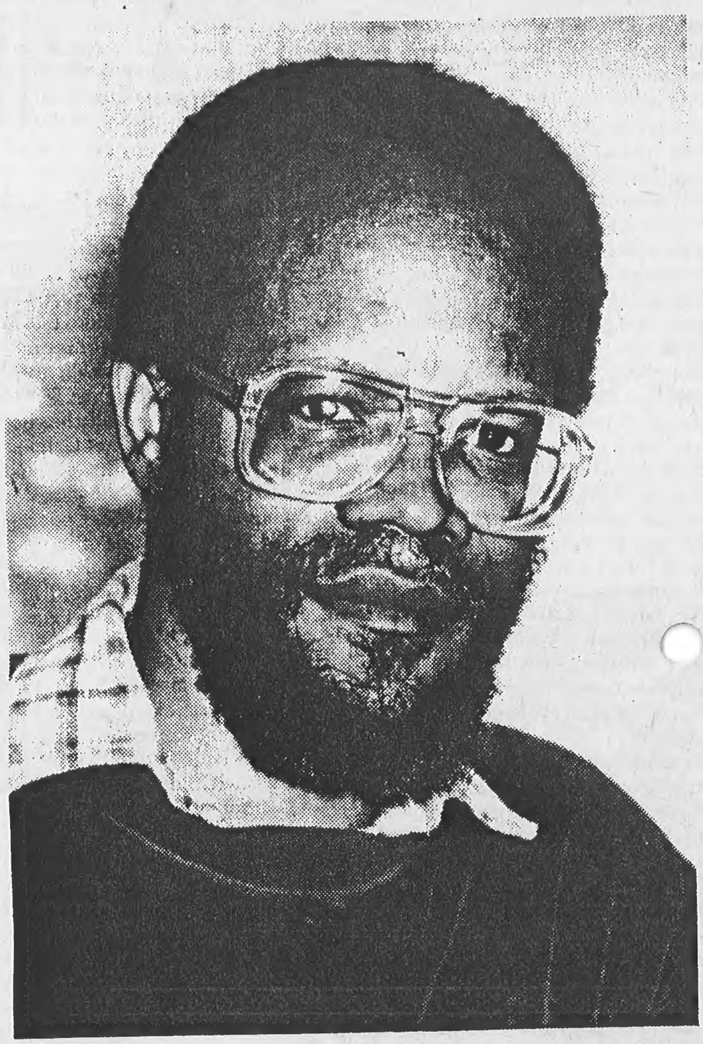
"Die vrouw wil die vesting binnenkomen, maar er is geen deur. Eigenlijk bedoel ik hiermee, dat mensen van verschillende rassen kinderen krijgen en dat die kinderen soms noch bij het ras van de een, noch bij het ras van de ander behoren. De moeder heeft sterk de neiging het kind te identificeren als te behoren tot haar ras, maar dan moeten zij in de vesting dat accepteren. Ze moet ermee door moeras en water om haar doel te bereiken. De vader staat er ietwat onverschillig bij. Hij neemt de houding aan van 'ik hoef niet zo nodig'. Zijn uiterlijk geraakt in de ogen van de vrouw steeds verder ontmensd. De afstand tussen man en vrouw groeit gestadig."

INSPIRATIE

Ik leg Rudy Martina de vraag voor waarin hij zijn inspiratie bevindt. Denkt hij eerst een onderwerp uit, of gaat hij zitten werken en ontstaat er spontaan iets.

"Dat gaat nogal willekeurig. Soms heb ik een idee al jaren in mezelf meegedragen, maar waren de vormen me nog niet duideli k genoeg soms ontstaat een idee in een oogwenk. Ik sta zo maar ergens en zie wat. Dat noteer ik. In woord of in beeld. Soms schrijf ik liedjes, wat ik graag doe. Dan wil het wel gebeuren dat mijn eigen teksten mij tot iets nieuws inspireren. Vooral muziek beinvloedt mijn ideeën. Ik denk ook dat dit komt doordat ik hoofdzakelijk illustratief schilder, niet schetsmatig, maar heel compleet. Al denk ik dat in het beeld dat ik samenstel wel een zekere mate van abstractie zit. Voor mij is het belangrijk mijn gedachten in een vorm te zetten.

Ik heb een duidelijke voorkeur voor organische, voor plantaardige vormen. Je kunt vandaaruit werkend ook half-organische en half-plantaardige dingen maken, mensen omvormen naar het plantaardige toe, alles wat je schildert tot één organisch geheel laten vergroeien ..."

Rudy Martina, schilder & graficus

TECHNIEK

"Vanuit de technische kant ben ik gefascineerd door de mogelijkheden van het materiaal. Ik heb vooral de oudere technieken intens bestudeerd. Techniek stelt je nu eenmaal in staat exact weer te geven wat je wilt. Je moet natuurlijk niet schilderen omwille van je techniek alleen. Dan wordt het geen kunst, maar een hoogstandje. Momenteel werk ik aan de synthese van grafiek en schilderkunst. Ik teken namelijk erg graag en tekeningen, de schets van een schilderij bedoel ik, die ik vaak op zichzelf al mooi vind, ver-

VERVOLG blz. 5.

dwijnt onder de verflaag. Voor mijn nieuwe schilderijen maak ik gebruik van vier basistechnieken: olieverf, tempera, drukinkt en arcryl. Door nu het grafische element in te voegen veranderen mijn schilderijen van karakter. De tekening blijft door die transparante verflaag zichtbaar. Het is een voor mij helemaal nieuwe werkwijze. Ik zeg niet dat dit een totaal nieuwe manier van schilderen is in de brede kader van de hedendaagse schilderkunst.
Voor mij persoonlijk is die manier van schilderen nieuw .. In die techniek speelt nog een facet: ik ben gefasineerd door het tijdaspect: hoe gedragen de dingen zich in de tijd ... "
Ik probeer mij voor te stellen wat Martina hiermee bedoelt. Ik denk aan een leeftijdgenoot van wie veel werk in onze gemeenschappelijke woonstad te vinden is: Theo van de Nahmer. Deze evolueerde van de verbeelder van het typisch mondaine Haagse leven zoals uitgebeeld in geschrift door Couperus in diens beroemde roman 'Eline Vere' tot de schepper van ...phen en bosgeesten, omgeven met spinrag, waarin dood blad is blijven hangen: figuren één met het woud in de cyclus van leven en sterven.
Ik denk ook aan de fraaie theoretische uiteenzetting van Auke de Vries die uitging van vergaan: de archeologie verbeeld. Maar Martina wil net even anders:
"Ik kijk naar wat de Egyptenaren, de Babyloniërs deden. Ik kijk wat er van hun creativiteit is overgebleven en vandaag nog wordt mooi gevonden. Zo wil ik schilderen, door tijdloos in mijn werk te gaan en mij voor te stellen, als wat ik totstandbracht goed is dat er over twee, drieduizend jaar iemand naar mijn werk zal kijken en - misschien - het mooi zal vinden."

DE HAMVRAAG

Aan het einde van dit gesprek wil ik weten of Rudy Martina zich ... een Antilliaans schilder voelt. Dat is een moeilijke vraag, want in de eerste plaats is hij beeldend kunstenaar zonder meer. Maar: "Mijn kleurgebruik is niet Europees. Ik heb nooit geprobeerd iets opzettelijk Antilliaans uit te beelden. De dingen die Antilliaans zijn, moeten er maar van nature in zitten. Omdat die vraag mij natuurlijk al wel eens eerder gesteld is, heb ik de moeite genomen een aantal van mijn eigen schilderijen op deze vraag te toetsen. Ik ontdekte afleidingen van dingen die ik vroeger als jongen op Curaçao heb gezien. Maar in mijn schilderijen waren ze geïntegreerd en geabstraheerd. Ik schilder bijvoorbeeld veel rotsen. Die vind je niet in Nederland, maar wel op Curaçao. Ik schilder ook veel eieren. Ik heb zowel eieren als vogels bestudeerd. Ik weet bijkans van iedere vogel hoe zijn ei er uit ziet. Ik schilder ook altijd bepaalde typen luchten. Ook mijn weergave van water is niet Nederlands. Ik heb een duidelijke voorkeur voor bepaalde kleuren.
De aardkleuren, de bruinen, blauw, de okers, komen vaak voor. Vooral de combinatie van okergeel en blauw, Caribisch blauw. En de rosten herken je ook: die afgebeten dingen die zo de zee inglijden. En ik schilder graag uitgestrektheden, een zekere desolaatheid zoals je die op Curaçao beleeft in de droge tijd, met daarin opvallend de heuvels."

Een van de meest sprekende schilderijen (in foto gereproduceerd) is dat van de gekruisigde Christus. Martina's uitleg completeert het beeld van de man die aangaf beschouwelijk te schilderen:
"Daar had ik een vreemde ervaring mee. Het hing namelijk in de artoteek, waar je op jaarbasis schilderijen in bruikleen kunt krijgen. Daar kwam een dame naar me toe om me te vragen wat het moest voorstellen. Ze behoorde tot een religieus genootschap en ontdekte er allerlei symbolen in die in hun genootschap aanvaard waren. Ik was erg verbaasd. Het schilderij heet 'Christus'. Ik heb er een bruine uitgeteerde Christus in neergezet. Naast het kruis een vrouw en een man. Links de vrouw die zich van het kruis afkeert. Ze heeft geen oren. Ze ziet wel, maar hoort niet. De man is vadsig, mooi gekleed. Hij draait zich om. Hij heeft heel grote oren. Hij hoort dus wel, maar hij wil niet zien.'
Misschien dat de landgenoot thuis behoefte heeft kennis te nemen van de Antilliaan in Nederland die zichzelf is gebleven en voortgaat zich te ontplooien naar eer en geweten, een spelend mens, een kunstenaar met een hart.

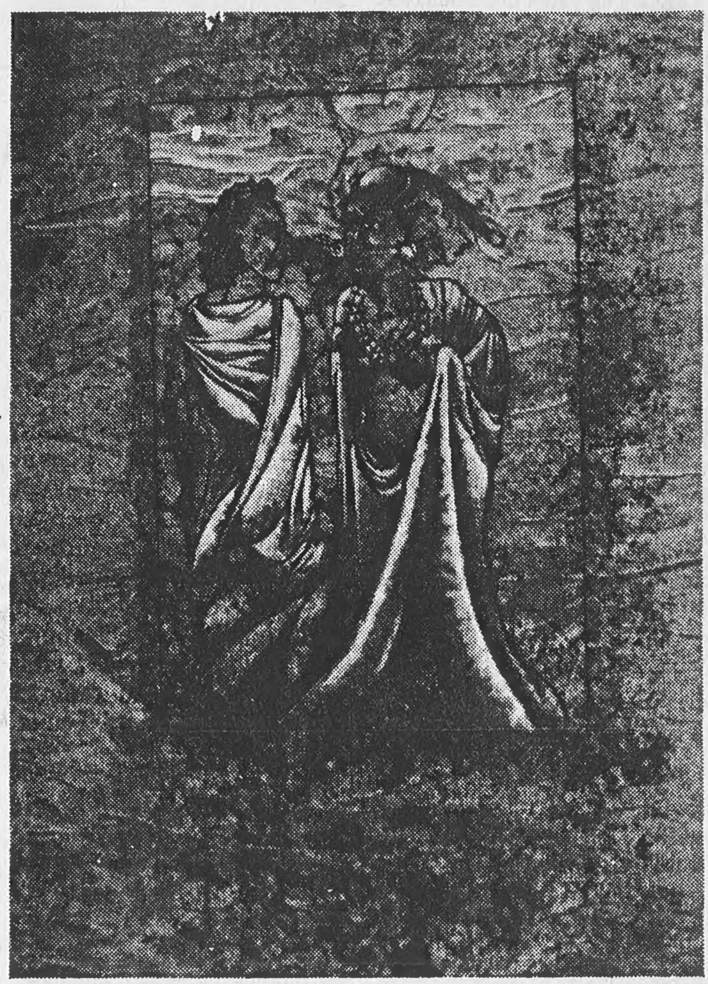
■

FREEK VAN WEL

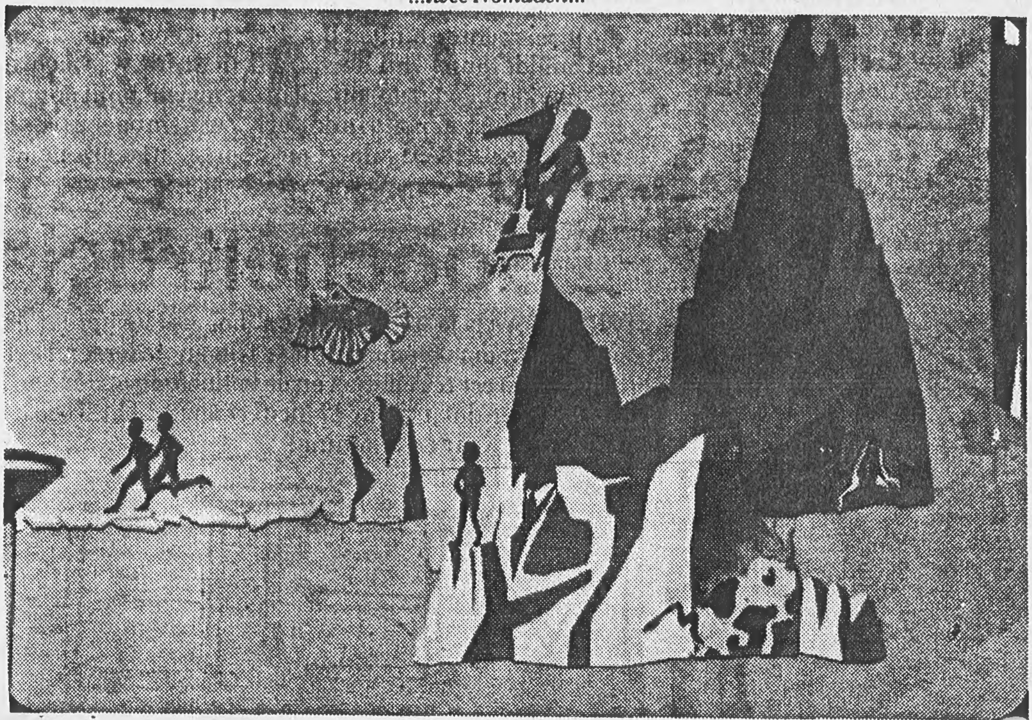
Muurschilderijen die Rudy Martina uitvoerde:
1976: „Op weg naar elders" Terwestenschool Den Haag 13 m. breed, 11 m. hoog;
1978: "Welcome to the machine" (fragment) Bilderdijkschool, Den Haag (acryl (latex) op watervast multiplex;
1979: (foto hierbij gevoegd) „Twee nomaden" Wijkcentrum Voorburg- Noord,

VERVOLG blz. 6.

...de andere Christus...

...Johannes de Doper en Salomé...

...twee Nomaden...

Voorburg, acryl op watervast multiplex, achtergrond direkt op de uur, breedte 17 m, hoogte 12 m.
1980: „De reis van de knikker" Kleuterschool Hummeloord, Den Haag, lengte 30 m., hoogte 2,5 m. acryl op beton;
1983: „Van zee naar de kust" Kleuterschool Oranjestad, Scheveningen, 36 m. lang, 2,5 m hoog, acryl op baksteen.

AMIGOE 15-6-85

Muziekfeest bij 4e lustrum van Curaçaos jeugdorkest

ORANJESTAD — Op woensdag 19 juni zal de Arubaanse Kunstkring in samenwerking met het CCA een muziek- festival presenteren in het kader van de viering van het twintig- jarige bestaan van het Curaçaose jeugdorkest. Het voor deze gelegenheid versterkte festival-symphonie orkest bestaande uit 75 musici zal dan optreden in Cas di Cultura om acht uur 's avonds.

Op deze avond kan iedereen genieten van een volledig symphonisch programma met werken van Mozart, Saint Saens en Beethoven. Als gastsoliste is uitgenodigd de Amerikaanse klarinettiste Lorraine Haddad uit Poughkeepsie, New York. Voorts treedt als soliste op de bekende Curaçaose celliste Louise Gorsira.

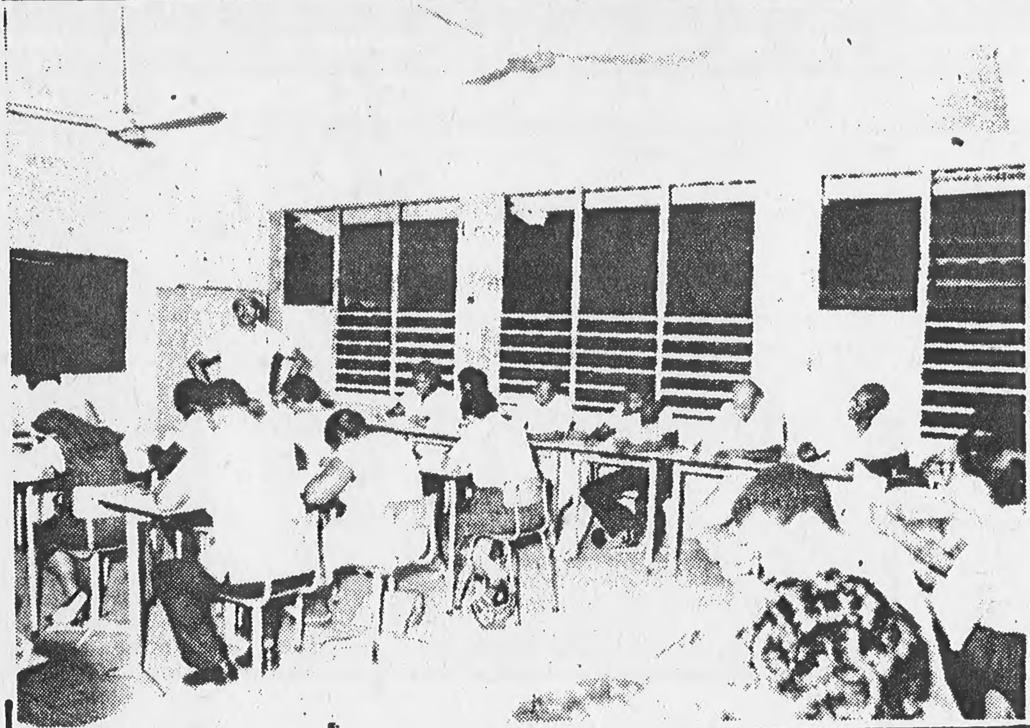
Lorraine Haddad kreeg haar professionele opleiding bij de bekende Amerikaanse klarinettist William Wrzesein aan het New England Conservatory te Boston, alwaar zij ook haar bachelor's en master's titels behaalde.

Aan het einde van dit jaar hoopt zij haar studie af te ronden aan het Cleveland Institute of Music. Op het ogenblik is zij als gastdocente klarinet en theorie verbonden aan de Ohio University. Naast de klassieke werken gaat Lorraine's voorkeur ook uit naar meer eigentijdse muziek.

Ook Louise Gorsira staat bekend. Zij trad reeds jong op in soloconcerten en is een ervaren kamermusicus van het Curaçao strijkkwartet en Curaçao Camerata.

Ter stimulering van zowel de gelegenheid voor de Arubaanse bevolking om culturele evenementen van dit formaat bij te wonen als ter ontwikkeling van de plaatselijke muziekkrachten zijn de entreeprijzen aan de lage kant gehouden. De kaartjes zijn al in voorkoop en ze zijn verkrijgbaar bij alle boekhandels en op de avond van de uitvoering aan de zaal.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN Donderdag 13 juni 1985

WILLEMSTAD - Ter bevordering van culturele activiteiten binnen onze gemeenschap is het Cultureel Centrum reeds geruime tijd bezig met creatieve expressie-projecten, zoals dans-, zang- en muzieklessen.

Momenteel wordt er door 95 cursisten een evaluatie gehouden van het eerste cursusjaar met als thema: "Ondersteun de bestrijding van het analfabetisme op het gebied van zang en muziek". Op de foto is een opname te zien van die evaluatie. In de maand juli kunnen geïnteresseerden, die hun muzikale kennis verder willen ontwikkelen, zich bij het Cultureel Centrum te Scharloo, tel. 613900 laten inschrijven voor de cursus die augustus a.s. van start zal gaan. Deze cursus wordt gegeven door de heren: Edsel Provence, Harry Moen en Rignald Yankee.

DE BEURS
Woensdag 12 juni 1985

VAN ROMONDT VICE-VOORZITTER VAN ACURIL

ORANJESTAD - Dankzij de medewerking van de ALM en de Stichting Cultureel Centrum Aruba kon de openbare bibliotheek met twee personen vertegenwoordigd zijn op de recente Acuril-conferentie (vereniging van bibliotheken in het Caraibisch Gebied) in Puerto Rico. Tijdens dit congres werd de Arubaanse bibliothecaresse Alice van Romondt tot vice-voorzitter van de organisatie gekozen. Het volgend jaar wordt het congres op St. Croix (Maagdeneilanden) gehouden.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN
Maandag 3 juni 1985

Tentoonstelling in "Libertas"

WILLEMSTAD - In Libertas aan de Scharlooweg no. 61 zal van 5 tot 15 juni a.s. een tentoonstelling worden gehouden van handgevormde keramische werkstukken van de dames, Jeannette van Faassen, Annie George, Caroline van der Kwast, Carmen Linegar, Brenda Morales, Mariella van Rijn, Ellen Visser en Annette van de Wiel.

De openingstijden zijn maandag t/m zaterdag van 10.00-12.00 en 16.00-18.00 uur, de entree is gratis.